

DE-AȘ FI POET...

Dacă am sta puțin să cugetăm asupra rolului modelator pe care-l are poezia, încă de la geneza sa, probabil am fi de părere că ea determină nu doar un sentiment, ci o multitudine de sentimente, organizate într-un registru afectiv complex, identificabil printr-o succesiune de imagini și cuvinte...intangibile, însă cu o influență deosebit de puternică. Orice poezie reprezintă un început, întrucât de fiecare dată când ne aplecăm privirea dornică de cunoaștere asupra unor rânduri pornim pe un drum imaginar al frumosului unitar și indisolubil. Este de ajuns și cea mai infimă manifestare a setei de aventură pentru ca zborul nostru să aibă un scop, să devină neînfrânat, să ne fascineze și, nu în ultimul rând, să ne conducă înspre împlinirea idealurilor și a visurilor noastre, dar și să garanteze eternitatea feeriei lor. Poezia înseamnă, în primul rând, cel mai sensibil mod cu putință de a exprima o anumită stare provocată de un factor intern sau extern. Astfel, penița înarmată cu gloanțe albastre, sloboade neconținut fragmente din masivul triumfului nostru asupra singurătății, a neplăcerii, a disconfortului, a răului, a tot ceea ce este nefast. Așadar, puterea creatoare a artistului este de netăgăduit. Un poet are menirea sublimă de a da curs celor mai intense trăiri sufletești, ca urmare a luminării minții prin lecturi benefice. Poetul trece dincolo de stadiul aparent, devenind o ființă supremă ce se înscrie în marea luptă nesfârșită a împlinirii prin răspândirea fericirii... El constituie un portal către o lume diferită, o lume debordând în curaj, beatitudine, imaginație și speranțe viitoare... Indiferent de ce anume a provocat acel farmec desăvârșit al poeziei, aceasta își găsește întotdeauna ecou într-un suflet, mai devreme sau mai târziu. Dacă ar fi să ne confruntăm cu toate poeziile existente în univers, cu siguranță că nu ne-ar ajunge timpul să stabilim un ansamblu de formule lirico-spirituale pentru fiecare. Important însă să avem capacitatea și mai ales, voința necesară de a stabili o legătură între manifestările lirice, să creem o corelare de ritmuri și idei cu care să fim de acord și care să caracterizeze deslușit starea noastră de spirit la un moment dat.

Bucuria din timpul când ne aflăm în spațiul poeziei nu mai poate fi considerată acel sentiment, comun de altfel, care, rezultat în urma unui succes, trezește în noi o mulțumire impresionantă și de neînlocuit. Această bucurie diferă acum de la om la om și este după părerea mea, mult mai vizibilă, dar și mai molipsitoare. Dacă aș fi și eu poet, cuvintele mi-ar oferi zi de zi, șansa de a explora spații vaste, poate chiar necunoscute, în drumul meu și într-o permanentă căutare de sine. M-aș simți împlinită întrucât aș putea îmbrățișa toate aspectele lumii și ipostazele în care aceasta se află ori de câte ori o privim îndeaproape. În același timp mi-aș constitui o lume aparte, în care, în jocul meu cu infinitele sensuri și adaptări ale cuvintelor, aș fi în stare să mă desfășor fără nici cea mai mică ezitare. Și asta, tocmai datorită faptului că mă fascinează, îmi umple sufletul de bucurie și tinerețe, mă convertește în cineva care dispune de o putere impresionantă, prin simplul fapt că reușesc să pun cap la cap tot ceea ce până atunci interpretam poate, doar din auzite, influența venind mai mult din afară. **Prin intermediul poeziei, pot spune că am găsit, într-adevăr o modalitate neasemuită de a ieși din rutină, de a cunoaște și interpreta altfel lumea, de a mă integra în ea, devenind o parte indispensabilă a sa și fiind conștientă de condiția personală.**

IULIA ANAMARIA GHIDIU
LICEUL TEORETIC ST.L.ROTH MEDIAS
CLASA a XI a B

Motto-ul meu:

*"De două lucruri să nu uiți în călătoria vieții: cartea și credința;
cartea pentru că-i sănătatea minții iar credința pentru că-i balsamul sufletului"*

ÎNDEM N LA SIMPLITATE

Din punctul meu de vedere,
poezia semnifică cea mai simplă
și mai la îndemână metodă
de a da glas celor ce iau ființă
în profunzimea sufletului...
pentru mine, este vitală.
Factorul primordial în acest sens,
este identificarea a ceea ce se dorește
a fi comunicat în manieră poetică
puterea sentimentelor, a impresiilor,
a trăirilor, puterea gândului.
Ele determină structurarea ideilor
în cadrul versurilor, până se ajunge,
la redactarea unei forme finale.
Simplitatea, merge mână în mână cu frumusețea.
Poezia este un lucru simplu. Și frumos.
Dacă am privi-o,
din punctul de vedere al influenței marcante,
pe care ea o poate avea asupra omului,
am spune că este o adevărată artă.
Una dintre cele mai miraculoase lumi,
inventate pe Pământ.
Cel ce o citește se învăluie pe sine
în simplitatea de care am pomenit mai înainte.
**De-aș fi poet, aș avea cea mai complexă misiune dintre toate:
aceea de a găsi un aspect relevant în orice, de a reacționa la cel mai
neînsemnat stimul, de a-mi forma propriile convingeri și de a
asigura perpetuarea frumosului, atât de simplu.....!**

IULIA ANAMARIA GHIDIU
LICEUL TEORETIC ST.L.ROTH MEDIAS
CLASA a XI a B

EU, SOARELE ȘI TIMPUL

De obicei,
mă feresc instinctiv de soarele
prea violent.
M-am obișnuit
să fug din lumina
prea albă.
Azi e amiază.
Și soarele s-a cocoțat
pe-o culme sângerândă,
și râde,
și cu brațele lui calde
mă cuprinde regește.
Efemeritatea timpului
mi se scurge
printre degete.
O simt mai rea decât
cel mai aspru vânt,
decât cea mai arzătoare flacăra.
Mă doare
și totuși o iubesc.
Fiindcă amintirile m-au învățat
să fiu și să cred astfel.

IULIA ANAMARIA GHIDIU
LICEUL TEORETIC ST.L.ROTH MEDIAS
CLASA a XI a B

MOZAIC

S-a tras o linie orizontală între cer și pământ,
Petice de soare carouri de-azur străpugând,
Floricele și iarbă și gaze pe câmp alternând,
Lumina pornită de sus se însera-mprejur cu avânt.

Câteva piese negre cu nuanțe-aurii în fundal,
Și peste ele lipit-o lacrimă de-argint,
Pescăruși scormonesc în nisip un dulce alint,
Marea-și rotunjește triughuri val cu val.

Printre munții milenari, gânditori
câte-un brad capul își scoate.
Și pietre solitare se-adună l-asfințit,
Șerpilor de smarald cu-apa se-ntrec neobosit.
Din creștet de verdeață aer acidulat răzbate.

Livezi ruginii cu miresme una de alta se prind,
Caiși, gutui, meri, pruni, cerc din corole-ntregesc,
Frunze-ngălbenite, verzi-cenușii se-alipesc
Din glas ștregăresc de greier, frânturi de emoție desprind.

Cărări confluențe nasc bănci în joc de domino vrăjit,
Copacii maiestuoși încadrează iarbă și flori,
Copiii zidesc veselie până la nori
Parcul tresare de râsetele ce l-au împodobit.

S-au despletit peste lume douăsprezece mari plete
Fiece anotimp si-a ales o culoare,
Din cele ale curcubeului din soare.
Anul cel darnic își ocrotește cele patru fete.

Au fost cu mult timp în urmă moșii și-ai noștri strămoși
Să ne cunoaștem părinții acum am ajuns,
S-au adăugat bunicii ce ne iubesc nespus
Am aflat de altfel, frați și surori si-alți oameni prietenoși.

În vremuri necunoscute de noi s-a găsit comoara,
Rubine, safire, bobite de chihlimbar.
Azi, ca și de mult punem fapte bune pe-altar,
Perle în vremurile de-azi și-n cele de-odinioară.

NOAPTE ÎN ZBOR

Întuneric și-n cet mă cheamă o stea...

Îmi iau avânt și mă înalț spre ea...

Aud cum îmi fâlfâie aripile

În zborul meu, în dansul cu stelele...

Mă simt zburând, purtată de ele

În magicul cerc de lumină astrală

Și fluturi mii cu aripi de beteală...

Părea o altfel de copilărie

Descoperindu-mi-se numai mie.

Muzică feerică și-un dulce balans -

Mă simțeam plutind în pași de dans.

O aripă de stea m-a adus la lună

M-am aplecat, pe cap mi-a pus cunună-

De-atunci rămân legată de Pământ prin rădăcină

Dar ochii - cu-azurul și lumina se îmbină

Și-n nopți senine, gândurile mele

Își taie cale largă printre stele...

IULIA ANAMARIA GHIDIU
LICEUL TEORETIC ST.L.ROTH MEDIAS
CLASA a XI a B